

Con Chim Lạ

Nguyễn Bàng

Mới chớm hè mà cây cối hai bên ngõ nhà Sơn đã xanh mướt mắt. Ngoài đàn sẻ và lũ chim sâu quen thuộc ngày nào cũng lách chích kiếm mồi quanh các lùm cây, mấy hôm nay đến thêm một con chim lạ. Trông nó chỉ nhỉnh hơn cái trứng vịt nhưng bộ lông rực rỡ ba bốn màu tuyệt đẹp. Sơn thấy không phải nó đi tìm mồi mà như một nghệ sĩ lãng du, ngày hai buổi sáng sớm và xế chiều, nó bay đến, nhảy nhót hết từ lùm cây này sang lùm cây khác rồi đậu trên một cành cao say sưa hát mấy khúc vang trời. Sơn đã nghe nhiều con chim cảnh hát, có con giá tiền triệu, nhưng chưa có giọng hát nào trong trẻo ròn tươi như con chim trời này. Ôi! Ước gì Sơn có nó để nuôi chơi!

Một sáng Chủ nhật, anh Ca, anh họ Sơn đến chơi. Anh xách theo chiếc lồng có nhốt một con chim lông vàng khá đẹp, khoe là vừa mới bắt được bằng súng cao su. Sơn phục anh quá, em kể cho anh nghe về con chim lạ. Anh Ca bảo:

- Thế thì em hạ thử nó đi!
- Em không có súng và không biết bắn
- Anh sẽ dạy cho !

Anh cho Sơn luôn chiếc súng cao su dắt trong túi quần kèm theo ba cục cao su mềm được cắt gọt tròn trịa, bảo :

- Đạn đấy! Trúng đạn này chim chỉ ngã lộn xuống đất cho ta vồ bắt sống chứ không chết hay bị thương nặng như dùng những viên sỏi đá.

Sau đó anh căn kẽ dạy Sơn từ cách giương chạc, kéo dây đến cách ngắm và nhả đạn.

Suốt cả buổi chiều, Sơn tập bắn trên sân thượng. Mồ hôi ướt mướt đầu tóc, áo quần nhưng Sơn không thấy mệt mà rất vui vì chỉ sau một giờ, em bắn phát nào phát nấy đều trúng đích. Hôm sau, tảng sáng Sơn đã ra ngõ. Con chim lạ cũng vừa bay tới. Đợi khi nó đậu trên một cành bằng lăng đang trở hoa tím, Sơn nhón chân, tìm một vị trí thích hợp, ngồi thu mình lại, nín thở giương súng cao su nhằm ngắm. Tiếng hát vừa cất lên thì “phụt”, viên đạn cao su cũng bay chéch lên. Sơn căng mắt nhìn xem con chim sẽ ngã lộn xuống đâu nhưng chỉ nghe tiếng hát im bặt và thay vào đó là một tiếng “choang” chối tai khô khốc ở phía cổng nhà bác Hải làm xe xích lô. Sơn vội chạy tới. Trước mắt em tung toé những mảnh thủy tinh vỡ vụn trên mặt đất, biết mình bắn vỡ bóng đèn thấp sáng ở cổng nhà bác Hải, Sơn chạy lén thật nhanh về nhà, dẫu vội chiếc súng cao su vào trong bồ rác, rồi lên giường nằm như còn ngủ.

Lát sau, có tiếng mở cổng và tiếng bác Hải ca cẩm:

- Chắc gió đánh rụng đây!

Rồi tiếng chổi tre loẹt quẹt quét dọn. “Không có ai biết”. Sơn mừng thầm đi học..

Buổi chiều, đang làm bài ở nhà, Sơn bỗng thấy bồn chồn thiếu vắng trong lòng. Nhìn ra cửa sổ, thấy nắng vàng đã nhạt mà không thấy con chim lạ đến. Bên kia cổng nhà bác Hải, cái

chao đèn mắt bóng để trơ cái đuôi xám như con mắt chột ghê sợ quá. Người Sơn gai gai như lên cơn sốt.

Buổi tối, Sơn xin phép mẹ đi ngủ sớm. Nhưng vừa nằm xuống đã nghe tiếng xích lô cạch cạch đi vào ngõ rồi tiếng bác Hải gọi con đốt nến để dắt xe vào công. Lại nghe tiếng bác ca cẩm:

- Mãi làm quá, quên bóng mua cái bóng điện.

Chắc lỗi cổng nhà bác Hải giờ tối om? Đêm nay có kẻ gian thì nguy quá! Sơn nghĩ và lại thêm lo lắng. Em nhắm chặt mắt, cố ngủ cho quên đi. Chợt Sơn thấy con chim lạ cặp chồn trước mắt. Nó không hót mà lại nói như người:

- Này! Tôi chẳng bao giờ đến nữa đâu! Còn bác Hải thì, ngày mai vừa mất công mất việc vừa mất tiền mua chiếc bóng điện đấy! Mà sao cậu hèn thế? Có lỗi mà cứ dẫu diêm lén lút trong lòng.

Nói xong, nó vỗ cánh mạnh cánh bay vút lên để lại một làn gió lạnh đập vào mặt Sơn khiến em bừng tỉnh. Biết là mê hoàng nhưng Sơn vẫn tự xấu hổ “Con chim lạ nó nói đúng đấy! Mình không được phép dẫu mãi sai lầm!” Sơn nhủ thầm rồi ngủ thiếp đi.

Sáng sớm, Sơn dậy và ra ngõ đợi bác Hải đi làm. Em chào bác và lúng túng hỏi nhỏ:

- Mua một chiếc bóng điện hết bao nhiêu hả bác?

- Năm nghìn đồng, cậu ạ !

Thấy bác vui vẻ trả lời, Sơn mạnh dạn kể cho bác nghe mình đã bắn vỡ chiếc bóng điện ở cổng nhà bác ra sao, rồi rút vội trong túi ra năm tờ giấy bạc một nghìn đồng, bẽn lẽn nói:

Cháu gửi để bác mua chiếc bóng điện khác! Tiền cháu nuôi lợn nhựa tiết kiệm đấy, bác ạ!

- Cháu đền cho bác hả! Tốt! Tốt lắm! – Bác Hải cười ròn rã nhận ngay tiền rồi đi làm. Còn Sơn cũng đến trường với tấm lòng thanh thản. Mọi sự coi như đã xong.

Nhưng tan học, vừa về đến nhà Sơn đã thấy mẹ ra đón và mỉm cười;

- Bác Hải nhờ mẹ gửi cho con cái này. - Mẹ nói và xòe bàn tay, chìa ra năm tờ giấy bạc một nghìn. Sơn thẹn quá đỏ bừng cả mặt không dám nhìn vào tay mẹ nữa.

- Con biết nhận lỗi và đền bù thiệt hại cho người khác như thế là tốt. - Mẹ diu dàng nói tiếp - Nhưng giá con nói cho cả bố mẹ cũng biết thì tốt nữa, con ạ!

- Con xin lỗi mẹ! – Sơn cúi đầu khẽ thưa. Chợt mẹ hỏi:

-À, con có biết vì sao con chim lạ bay đến ngõ nhà ta không?

Sơn chưa kịp đáp thì mẹ đã giảng giải:

- Mấy năm nay phong trào giữ gìn môi trường xanh sạch đẹp ở thành phố ta rất tốt. Cây xanh rợp mắt phố phường nên chim trời ở các vùng xa bay về đây con ạ!

- Me, me! Thế con chim lạ có trở lại đây nữa không? – Sơn lo lắng hỏi.

- Không ai làm nó sợ nữa thì nhất định nó sẽ trở lại con ạ!

Sơn tin lời mẹ bảo. Trong em dậy lên một niềm hy vọng./.

NGUYỄN BÀNG

Nguồn: <https://hung-viet.org/a29050/con-chim-la>

Kính mời đọc thêm bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/NguyenBang.html>

www.vietnamvanhien.net

